วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - มิถุนายน 2569

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมปลาย

กฤษณะ หลักคงคา[1*] ศรัณย์ พินิจพะระ[2] รัชพล กลัดชื่น[3] และ วิชิต โสภารักษ์[4]

(วันที่รับบทความ: 08/11/2568; วันแก้ไขบทความ: 06/02/2569; วันตอบรับบทความ: 13/02/2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมปลาย 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสภาพแวดล้อมกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และ 3) ประเมินระดับความสนใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา (M=4.65) และเป้าหมายในอาชีพด้านกีฬา (M=4.60) 2) พบความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยแรงจูงใจ (r=0.685) และปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง (r=0.612) 3) กลุ่มตัวอย่างมีระดับแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (M=4.32) โดยด้านความภาคภูมิใจในวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (M=4.42) และโอกาสในการสร้างรายได้ (M=4.38) ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา โอกาสทางอาชีพในอนาคต และความทันสมัยของหลักสูตร สามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้ร้อยละ 68.5

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีอิทธิพล การตัดสินใจศึกษาต่อ วิทยาศาสตร์การกีฬา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

[*1] หลักสูตรสหวิทยาการ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหิดล

[2] คณะบริหารธุรกิจ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

[3] สาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครพณิชยการ

[4] ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ทีบีเอส เอ็นเตอร์ไพร์ส จำกัด

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทรศัพท์ 089-354-5454 อีเมล: kritsana.lak@mahidol.ac.th

JOURNAL OF INDUSTRIAL BUSINESS ADMINISTRATION Vol. 8 No. 1 January – June 2026

Factors Influencing The Decision to Pursue Sports Science Among High School Students

Kritsana Lakkhongkha[1*] Saran Phinijphara[2] Ratchapol Kladchuen[3] and Wichit Sopharuk[4]

(Received: 08/11/2025; Revised: 06/02/2026; Accepted: 13/02/2026)

Abstract

This research aimed to: 1) study factors influencing high school students' decision to pursue higher education in sports science; 2) analyze the relationships between personal factors, family factors, and environmental factors with their educational decision-making; and 3) assess the level of interest and motivation in studying sports science. The sample consisted of 400 high school students, selected through multi-stage sampling. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.89. Statistical analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient analysis, and multiple regression analysis. The findings revealed that: 1) personal factors had the highest influence on decision-making, particularly in terms of personal interest in sports (M=4.65) and career goals in sports (M=4.60); 2) there were high positive correlations between personal factors and motivational factors (r=0.685), as well as between personal factors and institutional image and reputation factors (r=0.612); and 3) the sample group demonstrated a high overall motivation level (M=4.32), with professional pride showing the highest mean (M=4.42), followed by income opportunities (M=4.38). Multiple regression analysis indicated that personal interest in sports, future career opportunities, and curriculum modernity collectively accounted for 68.5% of the variance in students' decision to pursue higher education in sports science.

Keywords: Influencing Factors, Educational Decision-Making, Sports Science, High School Students

---

[*1] Interdisciplinary Program in Business Administration, Mahidol University

[2] Faculty of Business Administration, Panyapiwat Institute of Management

[3] Computer Program, Pranakorn Commercial Technological College

[4] Chief Executive Officer TBS Enterprise CO., LTD.

[*] Corresponding Author, Tel. 089-354-5454 e-mail: kritsana.lak@mahidol.ac.th

1. บทนำ

การพัฒนาด้านกีฬาของประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะภายหลังจากนโยบายผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาแห่งเอเชีย (Ministry of Tourism and Sports, 2021) ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาในหลายมิติ ทั้งการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการกีฬา การส่งเสริมอุตสาหกรรมกีฬา และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ จากรายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมกีฬาของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDC, 2023) พบว่า อุตสาหกรรมกีฬาไทยมีมูลค่าตลาดรวมสูงถึง 120,000 ล้านบาท พร้อมอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 4.2 ต่อปี สอดคล้องกับข้อมูลจากกลุ่มสถิติ ดัชนีเศรษฐกิจและสารสนเทศการท่องเที่ยวและกีฬา (Department of Tourism and Sports Statistics and Information Technology Center, 2023) ที่รายงานว่า อุตสาหกรรมกีฬาทั้ง 20 ประเภทในประเทศไทยสามารถสร้างการจ้างงานได้ถึง 263,746 ตำแหน่งก่อนการระบาดของโรคโควิด-19

แม้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดส่งผลให้กิจกรรมกีฬาทุกระดับต้องหยุดชะงัก และการจ้างงานในอุตสาหกรรมกีฬาลดลงเหลือเพียง 192,782 ตำแหน่งในปี 2563 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 194,319 ตำแหน่งในปี 2564 อย่างไรก็ตาม เมื่อสถานการณ์คลี่คลายและกิจกรรมกีฬาสามารถดำเนินการได้ตามปกติ การจ้างงานในอุตสาหกรรมกีฬาได้ฟื้นตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเป็น 244,127 ตำแหน่งในปี 2565 สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาที่ชัดเจนในภาคส่วนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 5,000 คนในปี 2562 เป็น 9,000 คนในปี 2565 ดังภาพที่ 1

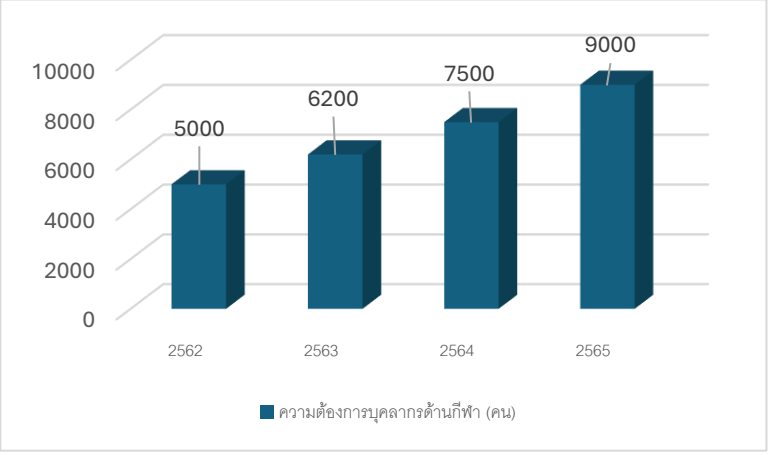

ภาพที่ 1 ความต้องการบุคลากรด้านกีฬาระหว่างปี พ.ศ. 2562 – 2565

ที่มา: Department of Tourism and Sports Statistics and Information Technology Center, 2023.

การขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬาส่งผลให้เกิดความต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา Wanchalee Noriya (2023) กล่าวว่า แนวโน้มตลาดแรงงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในประเทศไทยมีความต้องการบุคลากรในตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนด้านสมรรถภาพ นักชีวกลศาสตร์การกีฬา และนักกายภาพบำบัดทางการกีฬาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการ(Sport Economy, 2567) รายงานภาวะเศรษฐกิจด้านการกีฬา พบว่า ด้านภาพรวมเศรษฐกิจด้านการกีฬาของไทยในเรื่องการจ้างงานในอุตสาหกรรมด้านกีฬาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะเวลา 5 ปีหลังจากสถานการณ์โควิด ตั้งแต่ พ.ศ. 2563 – 2567 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนการจ้างงานในอุตสาหกรรมด้านการกีฬา

ภาพรวมเศรษฐกิจ / พ.ศ.	2563	2564	2565	2566	2567
การจ้างงานในอุตสาหกรรมด้านการกีฬา (คน)	259,512	259,929	331,506	356,737	415,128

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโอกาสในการประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจะมีแนวโน้มที่ดี แต่จากการศึกษาของ Chantasorn & et al. (2022) พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาขาวิชานี้ โดยมีเพียงร้อยละ 38 ที่สามารถระบุขอบเขตการทำงานและเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ Khowchernklang & at el. (2021) ยังพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมและเศรษฐกิจ

แม้ว่าตัวเลขการจ้างงานและมูลค่าทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมกีฬาจะมีแนวโน้มเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่ในทางปฏิบัติกลับพบ ปัญหาภาวะความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานของกำลังคน (Labor Mismatch) โดยเฉพาะการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะตรงตามความต้องการของภาคธุรกิจกีฬาที่ทันสมัย ซึ่งมักประสบปัญหาการสรรหาบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง (High Competency) เข้าสู่ระบบ Siriwong (2022)

นอกจากนี้ ปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อต้นทางของการผลิตบุคลากร คือ ทัศนคติและค่านิยมของผู้เรียนและผู้ปกครอง ที่ยังคงมองว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นสาขาวิชาที่มีขอบเขตการทำงานแคบหรือจำกัดอยู่เพียงการเป็นครูพลศึกษาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาเท่านั้น Sooksom (2023) ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนนี้ส่งผลให้เหล่านักเรียนที่มีศักยภาพสูงทางวิชาการและการคิดวิเคราะห์ ปฏิเสธการเข้าสู่เส้นทางสายนี้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Kittichaiwattana (2024) ที่ระบุว่า อัตราการเข้าเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพด้านกีฬาในบางสถาบันเริ่มมีแนวโน้มลดลงหรือได้ผู้เรียนที่ไม่ตรงตามคุณลักษณะที่หลักสูตรต้องการ เนื่องจากผู้เรียนขาดแรงจูงใจและภาพลักษณ์ทางอาชีพที่ชัดเจน

ผลกระทบที่เกิดขึ้นหากไม่ได้รับการแก้ไข

1. ด้านเศรษฐกิจ ประเทศไทยอาจสูญเสียโอกาสในการเป็นศูนย์กลางกีฬาแห่งเอเชีย เนื่องจากขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการขับเคลื่อนนวัตกรรมกีฬา ส่งผลให้ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีและบุคลากรจากต่างชาติที่มีค่าใช้จ่ายสูง

2. ด้านการศึกษา สถาบันการศึกษาไม่สามารถวางแผนการรับนักศึกษาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้จูงใจกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ปัญหาการว่างงานในบางสาขาขณะที่บางสาขากลับขาดแคลนอย่างหนัก (Structural Unemployment)

3. ด้านคุณภาพชีวิต การขาดนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีคุณภาพส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬาไทยในระดับอาชีพ และการดูแลสุขภาพของประชาชนทั่วไปอย่างถูกวิธีตามหลักการแพทย์และวิทยาศาสตร์

จากประเด็นเหล่านี้การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นเรื่องเร่งด่วน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาแก้ไขปัญหาตั้งแต่ต้นน้ำ ช่วยในการวางกลยุทธ์สร้างแรงจูงใจและปรับทัศนคติให้สอดรับกับความจริงของอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาไทยอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมปลาย

2.2 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสภาพแวดล้อมกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

2.3 เพื่อประเมินระดับความสนใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมปลาย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,089,648 คน (Office of the Basic Education Commission, 2023) แบ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล 948,793 คน โรงเรียนเอกชน 125,309 คน และโรงเรียนนานาชาติ 15,546 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนนานาชาติ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน ±5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มภูมิภาคโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ 4 ภูมิภาค จาก 6 ภูมิภาค

ขั้นที่ 2 สุ่มจังหวัดในแต่ละภูมิภาคที่ได้จากขั้นที่ 1 โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย ภูมิภาคละ 2 จังหวัด รวม 8 จังหวัด

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัดโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนประเภทของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนนานาชาติ รวม 24 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 สุ่มนักเรียนในแต่ละโรงเรียนโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย ตามสัดส่วนดังนี้

1. โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87%
2. โรงเรียนเอกชน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5%
3. โรงเรียนนานาชาติ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5%

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับผลการเรียนเฉลี่ย ประเภทโรงเรียน ประสบการณ์ด้านกีฬา

ตอนที่ 2 ปัจจัยการตัดสินใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยครอบครัว ปัจจัยสภาพแวดล้อม และปัจจัยแรงจูงใจ

ตอนที่ 3 ปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ความน่าดึงดูดของหลักสูตร และเครือข่ายศิษย์เก่า

3.3 ขั้นตอนการทดลอง / เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ การทดลองใช้เครื่องมือวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ ความชัดเจนของภาษา และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม

ในการทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยได้สังเกตและจดบันทึกปัญหาที่พบระหว่างการตอบแบบสอบถาม เช่น คำถามที่นักเรียนไม่เข้าใจ ความกำกวมของตัวเลือก หรือข้อคำถามที่ใช้เวลาในการตอบนาน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 และได้นำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

ระยะที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามผลการทดลองใช้แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบออนไลน์เป็นหลัก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและทรัพยากรในการดำเนินการวิจัย

ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบแบบฟอร์มกูเกิ้ล (Google Forms) โดยออกแบบให้มีความน่าสนใจ ใช้งานง่าย และมีความชัดเจนในการตอบคำถาม พร้อมทั้งจัดทำคลิปวิดีโอสั้นๆ เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์การวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้ ยังได้ตั้งค่าระบบให้ผู้ตอบต้องกรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกข้อก่อนส่งแบบสอบถาม เพื่อป้องกันปัญหาข้อมูลไม่สมบูรณ์

การดำเนินการเก็บข้อมูลเริ่มจากการจัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นประสานงานกับครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นมัธยมปลายเพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการวิจัย และขอความร่วมมือในการส่งต่อลิงก์แบบสอบถามให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้จัดเตรียมทั้งลิงก์และคิวอาร์โค้ด (QR Code) เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงแบบสอบถาม

ระหว่างการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ติดตามการตอบกลับแบบสอบถามผ่านระบบ Google Forms อย่างต่อเนื่อง มีการตรวจสอบความครบถ้วนและความสมเหตุสมผลของคำตอบเป็นประจำทุกวัน หากพบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จะประสานงานกับครูผู้ประสานงานเพื่อส่งข้อความแจ้งเตือนนักเรียน โดยเฉพาะเมื่อใกล้ถึงกำหนดปิดรับแบบสอบถาม

เมื่อได้รับข้อมูลครบตามจำนวนที่กำหนด ผู้วิจัยได้ดาวน์โหลดข้อมูลจากระบบแบบฟอร์มกูเกิ้ล (Google Forms) รูปแบบไฟล์ Excel เพื่อนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์อีกครั้ง จากนั้นจึงจัดระเบียบข้อมูลและเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ พร้อมทั้งสำรองข้อมูลไว้ในหลายรูปแบบและหลายแหล่งเพื่อป้องกันการสูญหาย ทั้งในคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ฮาร์ดดิสก์ภายนอก (External Harddisk) และระบบจัดเก็บข้อมูลผ่านคลาวด์ (Cloud Storage) ที่ทำให้ สุดท้าย ผู้วิจัยได้ส่งข้อความขอบคุณไปยังครูผู้ประสานงานและโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับผลการเรียนเฉลี่ย ประเภทโรงเรียน และประสบการณ์ด้านกีฬา ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อแสดงลักษณะการแจกแจงของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยครอบครัว ปัจจัยสภาพแวดล้อม และปัจจัยแรงจูงใจ รวมถึงปัจจัยด้านภาพลักษณ์และชื่อเสียง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด (4.51-5.00) มาก (3.51-4.50) ปานกลาง (2.51-3.50) น้อย (1.51-2.50) และน้อยที่สุด (1.00-1.50)

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากนั้นจึงวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้ดีที่สุด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบทีสำหรับตัวแปรที่แบ่งเป็นสองกลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวสำหรับตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่ม หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อระบุกลุ่มที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้งหมดนี้จะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมปลาย มีผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.5) มีอายุระหว่าง 16-17 ปี (ร้อยละ 65.3) มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01-3.50 (ร้อยละ 42.7) ส่วนใหญ่ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 87.0) และมีประสบการณ์การเล่นกีฬาในระดับโรงเรียน (ร้อยละ 45.8)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล

ด้าน	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา	4.65	0.48	มากที่สุด
2. ความถนัดทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.52	0.55	มากที่สุด
3. เป้าหมายในอาชีพด้านกีฬา	4.60	0.50	มากที่สุด
4. ความชอบในการเรียนรู้เกี่ยวกับร่างกายมนุษย์	4.55	0.54	มากที่สุด
รวม	**4.58**	**0.52**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.58, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา (M = 4.65, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ด้านเป้าหมายในอาชีพด้านกีฬา (M = 4.60, S.D. = 0.50) ด้านความชอบในการเรียนรู้เกี่ยวกับร่างกายมนุษย์ (M = 4.55, S.D. = 0.54) และด้านความถนัดทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (M = 4.52, S.D. = 0.55) ตามลำดับ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ทุกด้านมีการกระจายของข้อมูลใกล้เคียงกัน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.48 - 0.55 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 3 ระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยครอบครัว

ด้าน	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การสนับสนุนจากผู้ปกครอง	4.22	0.68	มาก
2. อาชีพของผู้ปกครอง	3.85	0.72	มาก
3. รายได้ของครอบครัว	3.90	0.70	มาก
4. แบบอย่างจากคนในครอบครัว	4.10	0.62	มาก
รวม	**4.02**	**0.68**	**มาก**

จากตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยครอบครัว พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M = 4.02, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง (M = 4.22, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ ด้านแบบอย่างจากคนในครอบครัว (M = 4.10, S.D. = 0.62) ด้านรายได้ของครอบครัว (M = 3.90, S.D. = 0.70) และด้านอาชีพของผู้ปกครอง (M = 3.85, S.D. = 0.72) ตามลำดับ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ด้านที่มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุดคือ ด้านอาชีพของผู้ปกครอง (S.D. = 0.72) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากที่สุดในด้านนี้ ส่วนด้านที่มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดคือ ด้านแบบอย่างจากคนในครอบครัว (S.D. = 0.62) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากที่สุดในด้านนี้

ตารางที่ 4 ระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อม

ด้าน	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. คำแนะนำจากครูแนะแนว	4.25	0.65	มาก
2. ข้อมูลจากรุ่นพี่/เพื่อน	4.30	0.62	มาก
3. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย	4.28	0.64	มาก
4. โอกาสทางอาชีพในอนาคต	4.65	0.48	มากที่สุด
รวม	**4.35**	**0.61**	**มาก**

จากตารางที่ 4 แสดงระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M = 4.37, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านโอกาสทางอาชีพในอนาคต (M = 4.65, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความทันสมัยของหลักสูตร (M = 4.35, S.D. = 0.61) ด้านข้อมูลจากรุ่นพี่/เพื่อน (M = 4.30, S.D. = 0.62) ด้านการประชาสัมพันธ์

ของมหาวิทยาลัย (M = 4.28, S.D. = 0.64) และด้านคำแนะนำจากครูแนะแนว (M = 4.25, S.D. = 0.65) ตามลำดับ โดยทั้ง 4 ด้านหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ด้านที่มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดคือ ด้านโอกาสทางอาชีพในอนาคต (S.D. = 0.48) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากที่สุดในด้านนี้ ส่วนด้านที่มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุดคือ ด้านคำแนะนำจากครูแนะแนว (S.D. = 0.65) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากที่สุดในด้านนี้

ตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยแรงจูงใจ

ด้าน	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความต้องการพัฒนาตนเอง	4.15	0.57	มาก
2. ความท้าทายของวิชาชีพ	4.28	0.63	มาก
3. ความภาคภูมิใจในวิชาชีพ	4.42	0.56	มาก
4. โอกาสในการสร้างรายได้	4.38	0.58	มาก
5. ความต้องการมีส่วนร่วมในวงการกีฬา	4.35	0.59	มาก
รวม	**4.32**	**0.59**	**มาก**

จากตารางที่ 5 แสดงระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยแรงจูงใจ พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M = 4.32, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านความภาคภูมิใจในวิชาชีพ (M = 4.42, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ ด้านโอกาสในการสร้างรายได้ (M = 4.38, S.D. = 0.58) ด้านความต้องการมีส่วนร่วมในวงการกีฬา (M = 4.35, S.D. = 0.59) ด้านความท้าทายของวิชาชีพ (M = 4.28, S.D. = 0.63) และด้านความต้องการพัฒนาตนเอง (M = 4.15, S.D. = 0.57) ตามลำดับ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ด้านที่มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดคือ ด้านความภาคภูมิใจในวิชาชีพ (S.D. = 0.56) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากที่สุดในด้านนี้ ส่วนด้านที่มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุดคือ ด้านความท้าทายของวิชาชีพ (S.D. = 0.63) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากที่สุดในด้านนี้

ตารางที่ 6 ระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง

ด้าน	M	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย	4.45	0.57	มาก
2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.44	0.58	มาก
3. ความน่าดึงดูดของหลักสูตร	4.42	0.59	มาก
4. เครือข่ายศิษย์เก่า	4.35	0.61	มาก
รวม	**4.41**	**0.59**	**มาก**

จากตารางที่ 6 แสดงระดับความคิดเห็นต่อกลุ่มปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (M = 4.41, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย (M = 4.45, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา (M = 4.44, S.D. = 0.58) ด้านความน่าดึงดูดของหลักสูตร (M = 4.42, S.D. = 0.59) และด้านเครือข่ายศิษย์เก่า (M = 4.35, S.D. = 0.61) ตามลำดับ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ด้านที่มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดคือ ด้านภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย (S.D. = 0.57) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันมากที่สุดในด้านนี้ ส่วนด้านที่มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุดคือ ด้านเครือข่ายศิษย์เก่า (S.D. = 0.61) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากที่สุดในด้านนี้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่า กลุ่มปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับกลุ่มปัจจัยแรงจูงใจ (r = 0.685, p < .01) โดยเฉพาะในด้านความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (M = 4.58) สอดคล้องกับระดับแรงจูงใจในภาพรวม (M = 4.32)

นอกจากนี้ ยังพบความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อมกับกลุ่มปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง (r = 0.642, p < .01) โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (M = 4.37 และ M = 4.41 ตามลำดับ) สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของการรับรู้ข้อมูลจากภายนอกที่มีต่อการตัดสินใจ

ในขณะที่กลุ่มปัจจัยครอบครัวแสดงความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อม (r = 0.534, p < .01) โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า (M = 4.02) เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจของผู้เรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกครอบครัวมากกว่า

ที่น่าสนใจคือ พบความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง (r = 0.612, p < .01) แม้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า (M = 4.58) เมื่อเทียบกับปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง (M = 4.41) สะท้อนให้เห็นว่าแม้ผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความสนใจและความถนัดส่วนบุคคลเป็นหลัก แต่ภาพลักษณ์ของสถาบันก็มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการตัดสินใจด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทุกกลุ่มปัจจัยที่อยู่ในช่วง 0.52-0.68 แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของความคิดเห็นในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยสรุปแล้ว การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นผลมาจากความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก ในขณะที่ปัจจัยภายนอกและภาพลักษณ์ของสถาบันมีบทบาทในการสนับสนุนการตัดสินใจ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ในกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล ความสนใจส่วนตัวด้านกีฬาเป็นตัวแปรที่มีอำนาจการพยากรณ์สูงที่สุด (β = 0.458) สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มปัจจัยนี้ (M = 4.65)

จากกลุ่มปัจจัยสภาพแวดล้อม พบว่า โอกาสทางอาชีพในอนาคตมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับรองลงมา (β = 0.325) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในกลุ่มปัจจัยของตนเอง (M = 4.65) ขณะที่ความทันสมัยของหลักสูตรมีอิทธิพลในลำดับที่สาม (β = 0.287) ซึ่งสอดคล้องกับค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก (M = 4.35)

เมื่อพิจารณาอำนาจการพยากรณ์ร่วมกันของตัวแปรทั้งสามด้าน พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้ร้อยละ 68.5 (R^2 = 0.685) แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาได้รับอิทธิพลหลักจากความสนใจส่วนตัวของผู้เรียน ประกอบกับการพิจารณาโอกาสในการประกอบอาชีพและความทันสมัยของหลักสูตรเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหลายด้าน โดยด้านเพศ พบว่า เพศชาย (ร้อยละ 58.5) มีแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสูงกว่าเพศหญิง ด้านอายุ พบว่า กลุ่มอายุ 16-17 ปี (ร้อยละ 65.3) มีแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น

ในด้านผลการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในช่วง 3.01-3.50 (ร้อยละ 42.7) มีแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนด้านประเภทโรงเรียน พบว่า นักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 87.0) มีแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนจากโรงเรียนประเภทอื่น

ที่น่าสนใจคือ ด้านประสบการณ์ด้านกีฬา พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์การแข่งขันในระดับโรงเรียน (ร้อยละ 45.8) มีแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ด้านกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ด้านกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา

6. อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

6.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านความสนใจส่วนตัวด้านกีฬา (M = 4.65) และเป้าหมายในอาชีพด้านกีฬา (M = 4.60) สะท้อนให้เห็นว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬานั้นมีพื้นฐานมาจากแรงขับเคลื่อนภายในของผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wanchalee Noriya (2023) ที่กล่าวว่า ความสนใจและเป้าหมายในอาชีพเป็นปัจจัยหลักในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ทางวิทยาศาสตร์และความเข้าใจในศาสตร์ด้านการกีฬา จึงมักดึงดูดผู้ที่มีความสนใจและความถนัดในทั้งสองด้านนี้

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าโอกาสทางอาชีพในอนาคตเป็นปัจจัยสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยสูงถึง 4.65 สะท้อนถึงวิสัยทัศน์ของผู้เรียนที่มองเห็นแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDC, 2023) ที่ระบุว่าอุตสาหกรรมกีฬาของไทยมีมูลค่าตลาดรวมกว่า 120,000 ล้านบาท และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 4.2 ต่อปี

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ พบประเด็นที่น่าสนใจหลายประการ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยแรงจูงใจ (r = 0.685) และปัจจัยภาพลักษณ์และชื่อเสียง (r = 0.612) ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างแรงจูงใจภายในและปัจจัยสนับสนุนจากภายนอก สอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจที่ว่า การตัดสินใจที่สำคัญมักเกิดจากการพิจารณาทั้งปัจจัยภายในและภายนอกร่วมกัน

ที่น่าสังเกตคือ แม้ว่าปัจจัยครอบครัวจะมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับปัจจัยสภาพแวดล้อม (r = 0.534) แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปัจจัยอื่นๆ (M = 4.02) สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการตัดสินใจของเยาวชนไทย ที่มีแนวโน้มพึ่งพาการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khowchernklang & at el. (2021) ที่พบว่า รูปแบบการตัดสินใจของนักเรียนในยุคปัจจุบันมีความเป็นอิสระและพึ่งพาข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายมากขึ้น

6.3 ระดับความสนใจและแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (M = 4.32) โดยมีประเด็นที่น่าสนใจคือ ความภาคภูมิใจในวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (M = 4.42) ตามด้วยโอกาสในการสร้างรายได้ (M = 4.38) สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีการรับรู้เชิงบวกต่อวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในแง่ของคุณค่าทางสังคมและโอกาสทางเศรษฐกิจ

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับรายงานของ กลุ่มสถิติ ดัชนีเศรษฐกิจและสารสนเทศการท่องเที่ยวและกีฬา (Office of the Basic Education Commission, 2023) และ Thammasarn & et al. (2023) ที่กล่าวว่า

กิจกรรมกีฬาสามารถดำเนินการได้ตามปกติ การจ้างงานในอุตสาหกรรมกีฬาได้ฟื้นตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเป็น 244,127 ตำแหน่งในปี 2565 แสดงให้เห็นถึงความต้องการของตลาดแรงงานที่สอดคล้องกับการรับรู้ของผู้เรียน จำเป็นต้องมีแผนสร้างบุคลากรที่มีความสามารถในการนำความรู้ทางวิชาการไปใช้และบริหารจัดการงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผน ประเมินผล และพัฒนางานให้สอดคล้องกับสถานการณ์งานที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่ากังวลคือ ผลการศึกษาของ Chantasorn & et al. (2022) ที่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาขาวิชานี้ โดยมีเพียงร้อยละ 38 ที่สามารถระบุขอบเขตการทำงานและเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพได้อย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในหลายมิติ โดยสถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความสนใจและเป้าหมายของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการสื่อสารข้อมูลด้านโอกาสทางอาชีพและความก้าวหน้าในวิชาชีพอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสาขาวิชานี้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ปกครองและสังคมในวงกว้าง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้สอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาไทยอย่างยั่งยืน

7. ข้อเสนอแนะและประโยชน์จากงานวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ด้านการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยมีข้อเสนอเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์หรือสื่อดิจิทัลที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเป็นแนวทางใหม่เนื่องจากการวิจัยเดิมเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์และพบว่านักเรียนมีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี การวิจัยเชิงปริมาณในอนาคตควรขยายขอบเขตไปยังปัจจัยด้านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media Influence) โดยใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น แบบจำลองสมการโครงสร้าง (SEM) เพื่อวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลที่ซับซ้อนขึ้นระหว่างการรับรู้สื่อ ภาพลักษณ์สถาบัน และการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษา

ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยแนะนำมุ่งเน้นการเจาะลึกแรงบันดาลใจและเส้นทางอาชีพในฝันของนักวิทยาศาสตร์การกีฬารุ่นใหม่ เพื่อเป็นการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา นำไปสู่แนวทางจากการวิจัยเชิงปริมาณที่อาจจะนำไปสู่ความสนใจส่วนตัว และ เป้าหมายในอาชีพ ที่มีมีอิทธิพลสูงสุด ดังนั้นการวิจัยเชิงคุณภาพจะช่วยเติมเต็มข้อมูลเชิงลึกผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้เข้าใจถึงที่มาของแรงบันดาลใจนั้น ๆ รวมถึงความคาดหวังที่แท้จริงต่อวิชาชีพ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้แบบสอบถามอาจไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้ทั้งหมด

7.2 ด้านประโยชน์ของการวิจัย

ผู้วิจัยมีการนำเสนอในมุมมอง 3 ด้าน ดังนี้

7.2.1 ด้านการวางแผนกลยุทธ์ของสถาบันการศึกษา ผลการวิจัยช่วยให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่เปิดสอน สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถนำข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ (เช่น ความสนใจส่วนตัว, โอกาสอาชีพ, ความทันสมัยของหลักสูตร) ไปใช้ในการออกแบบกลยุทธ์การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ตรงจุด เพื่อดึงดูดนักเรียนที่มีศักยภาพและตรงกลุ่มเป้าหมาย

7.2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและบุคลากร ข้อมูลเรื่องความต้องการความทันสมัยของหลักสูตรและโอกาสทางอาชีพ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษาในการปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมกีฬาที่มีมูลค่าสูงถึง 120,000 ล้านบาท เพื่อผลิตบุคลากรที่ตอบโจทย์การจ้างงานที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

7.2.3 ด้านการแนะแนวการศึกษา ช่วยให้ครูแนะแนวและผู้ปกครองเข้าใจถึงแรงจูงใจและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเด็ก เช่น ความภาคภูมิใจในวิชาชีพและโอกาสในการสร้างรายได้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักเรียนในการเลือกเส้นทางอาชีพตามความถนัดและความสนใจส่วนบุคคลได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

Department of Tourism and Sports Statistics and Information Technology Center. (2023). *Sports personnel demand and supply analysis report 2020-2022*. Ministry of Tourism and Sports.

Khowchernklang, J., Madilokkovit, C., & Siribanpitak, P. (2021). Factors influencing high school students' decision in Eastern Economic Corridor area (EEC) to choose vocational school over university: Binary logistic regression analysis. *Asia Social Issues*, *14*(6), Article e250133. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/asi/article/view/250133

Kittichaiwattana, P. (2024). Challenges in sports science enrollment and career perception in Thailand. *Journal of Sports Education and Management*, *12*(1), 45–58.

Ministry of Tourism and Sports. (2021). *Thailand sports industry development strategy 2021-2025*. Ministry of Tourism and Sports.

Narinthra, C., Kutintara, I., & Phunsawat, P. (2022). A development of internship model of sports science student for elite sports teams in Thailand. *Journal of Buddhist Anthropology*, *7*(3), 78–93.

National Economic and Social Development Council. (2023). *Thailand sports industry situation report 2023*. NESDC.

Noriya, W. (2023). The direction of the sport industry according to the 7th National Sport Development Plan (2023 – 2027). *Modern Sport Management*, *1*(1), 1–16.

Office of the Basic Education Commission. (2023). *Basic education statistics academic year 2023*. Information Technology and Communication Bureau.

Siriwong, P. (2022). Labor market mismatch in Thailand's sports industry: A qualitative study. *Thai Sports Science Journal*, *18*(2), 112–125.

Sooksom, C. (2023). *Public perception and vocational identity of sports scientists among Thai youth*. National Sports Research Center Reports.

Statistics Group, Tourism and Sports Economic and Information Index Division. (2024). *Sport economy report No. 1 (January - June 2024)*. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Tourism and Sports.

Thammasarn, K., Laohasiriwong, W., Bangchuad, P., Boukam, T., Timtub, A., Hawhere, S., & Paotui, M. (2023). Competency and factor associated with recruitment of community public

health professional personnel in public health organization in Thailand. *International Journal of Health Sciences*, *7*(S2), 3507–3519.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper & Row.